

LIBRIS

We know
books

LUMEA BASMELOR MAGICE

Hans Christian Andersen

CELE MAI FRUMOASE POVEȘTI

Traducere din limba engleză: Cristina Poterășoiu

Ars Libri

Copyright © Vivat Publishing Limited 2021

Text © by H.C. Andersen and illustrations © Yana Fefelova

Original Title: Чарівні казки Андерсена

This edition is published by agreement with Vivat Publishing Limited.

Copyright © 2022 ARS LIBRI PROF

Toate drepturile rezervate pentru ediția în limba română.

Caseta CIP se află la Biblioteca Națională a României

ISBN 978-606-362-019-5

Editor: Adina Grigore

Redactor-șef: Cristina Ipate-Toma

Tehnoredactare: Mihaela Raluca Mihai

Machetare și prepress: Mihai Ștefănescu

Corectură: Cristina Ipate-Toma

Comenzi:

Editura Ars Libri, Costești, Jud. Argeș

Tel.: 0248 546 357; 0755 118 137

Call center: 0318 282 293

E-mail: arslibri@yahoo.com

comenziaarslibri@gmail.com

www.edituraarslibri.ro

Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sub orice formă, prin fotostat, microfilm, xenografie sau orice alt mijloc și nu poate fi încorporată în orice sistem de recuperare a informațiilor, electronic sau mecanic, fără permisiunea scrisă a deținătorului drepturilor de autor.

Cuprins

Degețica 4

Prințesa și bobul de mazăre..... 32

Povestea porcarului 38

Păstorița și hornarul..... 52

Degețica

A fost odată ca niciodată o femeie care își dorea nespus de mult să aibă un copil. S-a dus la o zână și a rugat-o:

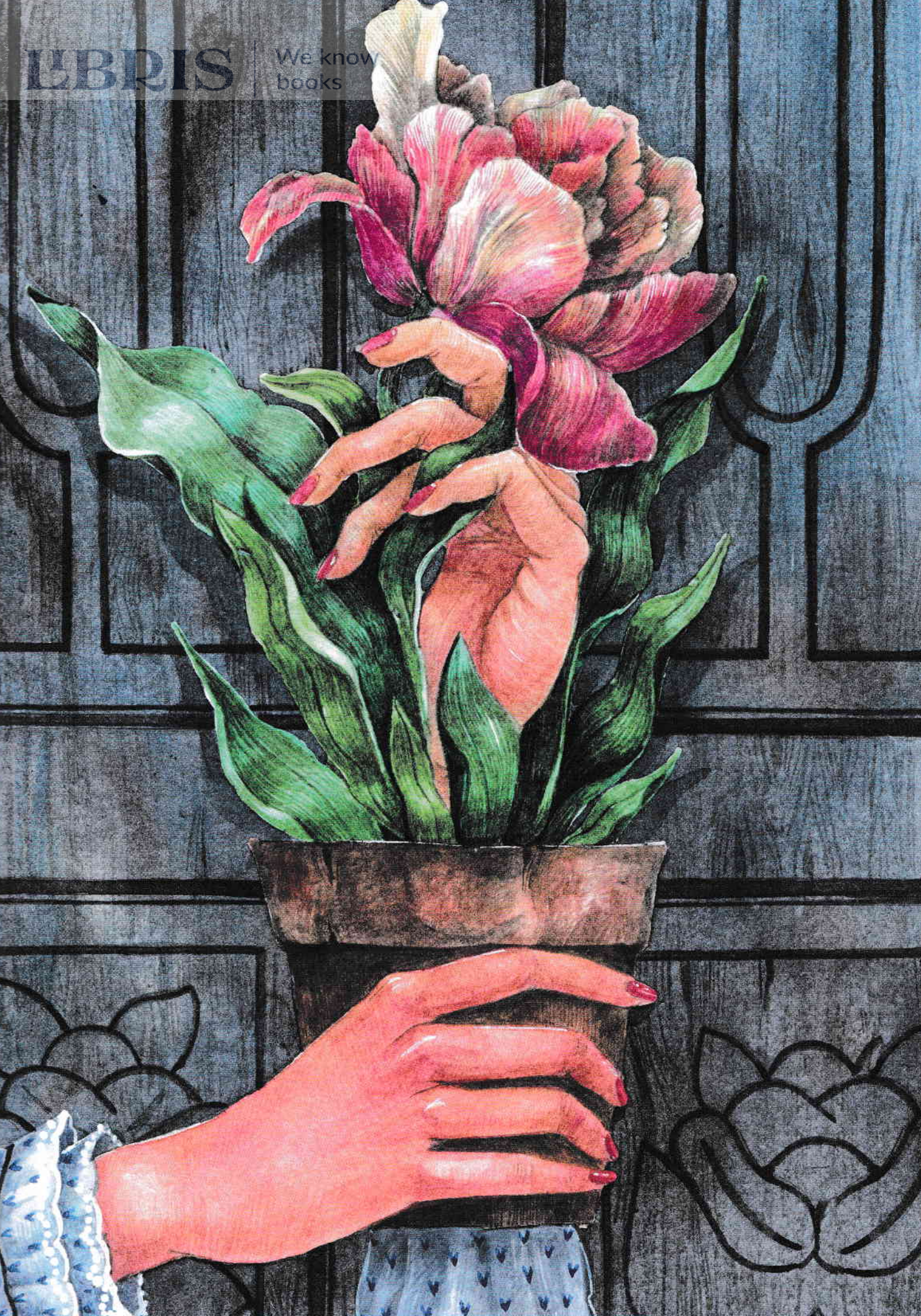
— Doresc atât de mult să am un copilăș, măcar de-ar fi cât de mic! Îmi poți spune cum să fac?

— O, asta este ușor de îndeplinit, a răspuns zâna. Uite un grăunte de orz, dar nu este ca acelea care cresc pe câmp și pe care le mănâncă găinile. Sădește-l într-un ghiveci și vezi ce se va întâmpla.

— Mulțumesc, a spus femeia, dându-i zânei doisprezece bănuți în schimb.

LIBRIS

We know
books

Apoi s-a dus acasă și l-a sădit, iar din el a sărit o floare mare și frumoasă care semăna cu o lălea, dar avea frunzele strânse ca și când ar fi fost îmbobocită.

„Ce floare drăgălașă!” a gândit femeia, sărutându-i petalele roșii și galbene. Deodată, floarea s-a deschis și femeia a putut vedea că era chiar o minunăție de lălea. Dar în mijlocul ei, pe staminele ca de catifea verde, stătea o fată foarte delicată și grațioasă. Era aproape jumătate cât degetul mare și, pentru că era atât de mică, i-a pus numele Degețica.

O coajă de nucă, elegant lustruită, îi servea drept leagăn. Salteaua ei era din petale de violete albastre, iar ca plapumă avea o petală de trandafir. Aici dormea noaptea, dar ziua se juca pe masă, unde femeia pusese o farfurie plină cu apă. În jurul acesteia erau cununi de flori cu lujerele în apă, iar pe ea plutea o barcă făcută dintr-o petală de lălea. Gîngașa fată vâslea dintr-o parte în alta cu două vâsle din păr alb de cal. Era o priveliște încântătoare! De asemenea, Degețica știa să cânte cu glas duios și dulce cum nu se mai auzise vreodată.

Într-o noapte, în timp ce dormea în patul ei, o broască râioasă mare, urâtă și udă, s-a strecurat printr-un geam spart de la fereastră și a sărit chiar pe masa unde fata dormea sub petala de trandafir.

„Ce nevastă drăguță ar fi pentru fiul meu!” și-a spus broasca și a luat coaja de nucă în care dormea Degețica, sărind pe fereastră cu ea, în grădină.

Pe marginea măloasă a pârâului care curgea prin acea grădină trăiau broasca și fiul ei, care era chiar mai urât decât mama lui.

LIBRIS

We know
books

Când a văzut-o pe frumoasa fată, el nu a putut să glăsuiască decât:

— Oac, oac, oac!

— Nu vorbi atât de tare, altfel se va trezi și atunci s-ar putea să fugă, pentru că este ușoară ca puful de lebedă! a spus broasca râioasă. O vom așeza pe una dintre frunzele de nufăr; va fi ca o insulă pentru ea. Este atât de ușoară și de mică, încât nu poate scăpa; și, cât timp va fi acolo, ne vom grăbi să pregătim camerele în care veți locui după căsătorie.

În depărtare, pe pârâu, creșteau mai mulți nuferi cu frunze mari și verzi, care păreau că plutesc deasupra apei. Cea mai mare dintre aceste frunze era mai departe decât celelalte, iar broasca bătrână a înotat spre ea cu coaja de nucă în care Degețica încă dormea. Când s-a trezit a doua zi în zori și a văzut unde se

află, micuța făptură a început

să plângă amarnic; de fiecare parte a frunzei era numai apă și nicio cale de a ajunge la țărm.

EBRIS

We know books

CRIN DE
BALTĂ

25